

JÓZSEFVÁROSI HARANGSZÓ 2016. április 3.

AZ IRGALMASSÁG SZENTÉVE - Április

- + Szervezzünk közös zárandoklatot, de ez ne vallási turizmus legyen, hanem járjunk végig egy komoly belső utat (MV 14)!
- + Ebben a hónapban különösen kerüljük az ítélezést és a pletykát - és hogy komolyan szembe menjünk az árral, igyekezzünk mindenkiről mondani valami jót!
- + Rendezzünk egy közösségi alkalmat, amikor elmondjuk egymásnak: „Azt különösen szeretem benned, hogy...”

BEMUTATÓ

Április 7-től a moziban a Ferenc pápáról szóló játékfilm

Az argentin film – „Buenos Airestől a Vatikánig” a pápaválasztásig mutatja be Jorge Mario Bergoglio életét.

Tavaly szeptemberben a Ferenc pápa számára oly kedves Buenos Airesben mutatták be elsőként a filmet, amelyet ma már a világ számos országában vetítenek. Az argentin fővárosban, Madridban és Rómában forgatták a történetet, amelynek alapjául a La Nacion argentin napilap vatikánszakértő újságírója, Elisabetta Pique J. M. Bergoglióról írt életrajzi kötete szolgál.

A film eredeti címe Francisco, el padre Jorge, magyarul Buenos Airestől a Vatikánig címmel vetítik. Az argentin-spanyol koprodukciós alkotás J. M. Bergoglio bíboros életének főbb fordulópontjait ábrázolja: a Buenos Aires-i nyomornegyedben végzett egyházi szolgálattól – amikor a szegénység, a prostitúció és a kábítószer-kereskedelem ellen küzdött – püspökké, majd pápává választásáig. A filmben egy fiatal spanyol újságíró, Ana és Jorge atya beszélgetései során kibontakozik az egykori szegény olasz menekültek gyermekének sorsa: ifjúkori szerelmei, elhivatottságának megtalálása, küzdelme a korrupciós kormányok és bünszövetkezetek ellen, az elesettekért való kiállása és mélyen emberi, a szeretetet mindenek fölé helyező hitvallása.

A főszereplő Dario Grandinetti – akit sokan ismernek Pedro Almodóvar: Beszélj hozzá! című filmjéből – újságíróknak megvallotta, hogy nagyon vonzó személyiségnek tartja Ferenc pápát. Tetszik neki, hogy képes közvetíteni szembenálló felek között és szereti az iróniát. Sok filmfelvételt nézett meg, hogy el-sajátítsa Jorge Bergoglio stílusát, beszédmódját. Amikor tavaly nyáron Rómában alkalmat nyílt találkozni a Szentatyával, így nyilatkozott: „Megdöbbentő, az emberek kiáltoznak, mintha egy rockszár lenne. Kedves volt, szánt ránk öt percet, amely során nem volt szükség arra, hogy bemutatkozzunk, mert tudta, kik vagyunk. Megértettem valamit, ami nagy hatással volt rám: képes valódi, komoly kapcsolatot teremteni az emberekkel.”

MISSZIÓS KÉPZÉS

A Városmisszió újra éled, hosszabb periódusban, mert évenként többször lesz alkalmunk közös nagy evangelizációra. Terveink szerint május 6-án (p) du. a Blaha Lujza téren lesz megtartva több katolikus közösség tagjainak segítségével, 14h-tól 20h-ig, másnap pedig Gyermekek- és családi programok 10-től 12 óráig a Józsefvárosi Plébánián (szabad téren) más programok mellett.

Fontosnak látjuk, hogy képződjünk abban, hogyan adjuk át az örömhírt másoknak? Ha szeretnél az evangelizációban növekedni, segíteni, amit környezetben is megtehetsz majd, akkor hívunk, vegyél részt egy 5+1 alkalmas képzésen. Öt hétfő este a május 6-i utcai evangelizáció előtt, és egy utólagos kiértékelés. Elsősorban azokat hívjuk, akik végeztek Szentlélek szemináriumot, Fülöp vagy Új élet kurzust, Alpha kurzust vagy Coursillot. Külön előny, ha valaki Pál kurzust végzett. A képzés spirituális és gyakorlati szempontokat tartalmaz.

Az első alkalmat április 4-én tartjuk a plébánia felújítása miatt a Párbeszéd Házában, a MENTEPOINT termében. A jezsuitáknál

lévő 6-os miséhez igazítjuk a programot, amit ajánlunk, és ¾ 7-kor kezdünk. Egy alkalom várhatóan két óra hosszáig tart majd. Amennyiben a terem kicsinek bizonyul, új helyszínt keresünk. A képzés aránylag rövid, és egybefüggő, ezért kérjük, hogy mindenki elejétől vegyen rajta részt. - Imáitokra és együttműködésekre számítva:

Bartha Angéla SSS, a képzés felelőse

Március 19. - CSERKÉSZPROGRAM

Ezen a napon csodálatos szentmisén vehettünk részt, ahová Snell György püspök is meg volt hívva. Utána tovább folytatódott a program egy lelki nappal. Szerintem ez mindenki számára sokat jelentett, ahogy tudott a saját órsével meg a csapattal közösen beszélgetni, imádkozni. Majd sorakoztunk a Horváth Mihály téren. Az időt szórakoztató játékokkal töltöttük el és alakítottunk három csoportot. Piros, fehér, zöld. Ez mind azért volt mert március 15-e volt a téma. Majd kihirdették, hogy a 12 pontot össze kell gyűjteni, úgy hogy a saját csapatunkkal elsétálunk különböző helyekre. Az első állomás a Nemzeti Múzeumnál volt, ahol Magyarországgal kapcsolatos dalokat hallgattunk és mellé feladatokat oldottunk meg. Az Egyetem téren kokárdát készítettünk. A Petőfi Sándor utcában hungarikumokat rajzolunk. A következő pontnál kikellet javítani a Nemzeti dalt, mert néhány helyen direkt el volt gépelve. Elmentünk a Jászai Mari térre kettes villamossal. A villamos vonal vonalán sok szép helyet és épületet láthattunk. Besétáltunk a Margit-szigetre. Ott még ki lehetett próbálni egy igazi írógépet is. Majd pár fantasztikus játékkal fejeződött be ez az eseményben gazdag nap.

AZ UTAT ÉS AZ URAT KERESSÜK (II.)

2. Az ifjúság és a gyermekek megszólítása

Ez ebben a pontban foglaltak tulajdonképpen az előzőekben taglaltak speciális formáját tükrözik. A külön tárgyalást a hosszú távú megoldások keresése, a jövőépítés indokolja.

A templomunkba járó gyermekek és fiatalok számának csökkenése valószínűleg csak részben vezethető vissza az előbb részletezett okokra. Hozzájárulhat ehhez az is, hogy az örömdetes növekvő számú katolikus oktatási intézmények vonzása kerületünkre is hat: az ezekbe járó diákok – remélhetőleg – az oktatási intézmény által preferált templomokba járnak.

Ezek ellenére nem szabad beletörődnünk a gyermekek és fiatalok relatív hiányába. Jobban kell élni meglévő eszközeinkkel:

- + szerepeljenek többet a templomban a cserkészek, Regnumosok, 3. Világ Szegényei, szereplésük kapjon nagyobb hírverést;
- + örömdetes az a kezdeményezés, hogy szerdánként templomunkban esti ifjúsági szentmise van (SZEM);
- + hittanáraink iskolai tevékenységét mindenben támogatni kell, esetleg anyagi ösztönzőkkel is;
- + a „Báránycák” program újraélesztése és a gyermekes családok megszólítása;

+ az „elszivárgott” fiatalok, az elsőáldozók, a bérházasok, a házasodók és a keresztséget igénybevevő családok megszólítása, nyomon követése, „gondozása”.

A legfontosabb a gyermekeket és fiatalokat nevelő családok megszólítása, számukra közösségépítő programok biztosítása. Ezek általános elemeit az utolsó pontban kíséreljük meg összefoglalni, itt csak a speciális vonatkozásokat részletezzük.

Eszköztár: gyermekmise; gyermekreggeli a szentmise után; intenzív kapcsolat kialakítása a kerületi iskolákkal; gyermekénekar; színjátékos kör; játszóház; tábor; kisgyermekes családok és fiatalok részére zárandoklat szervezése; a ministrálás vonzóvá tétele; fiatalokat érdeklő előadások és filmvetítések tartása; a felújított közösségi terek kihasználása (pl. kávézó az alagsorban); megszólítás személyesen, szórolapon és interneten.

Tekintettel a terület fontosságára **ifjúsági felelős** találása és megbízása látszik szükségesnek. Szerencsés lenne, ha ez a sze-

mély a Képviselőtestület tagjai közül kerülne ki, de ha közülük ezt a fontos, munkaigényes feladatot nem vállalja el senki, az ifjúsági felelőst abba kooptálni kellene.

3. A plébániai közösségek munkájának felmérése, segítése, együttműködésük növelése

Az I. Plébániai Zsinat (2000) óta az egyházközségünkben működő plébániai közösségek száma 16-ról 9-re csökkent. Ha utóbbiak aktuálisan végzett munkájáról a Plébánia honlapján (www.jozsefvaros.plebania.hu) kívánunk tájékozódni, többségüknél az utolsó bejegyzés már 3-5 éves. A jobban gondozott csoportoldalak sem mutatják be teljes körűen a közösség tevékenységét, pl. a KÉSZ Csoport nem közli éves beszámolóját. Egy közösségkereső kívülálló orientációját a Plébánia honlapja azzal is segíthetné, ha a „Kapcsolatok”-nál (vagy a csoportoldalakon) megtalálná a csoportok háttérét adó országos szervezetek linkjét.

A közösségek tevékenységét a hívek általában kevésbé ismerik. A rendezvényekről a nagyon hasznos Harangszó rendszeresen beszámol, de nincsenek szórólapok, illetőleg plakátok a faliújságon. Szükség lenne arra is, hogy a közösségek nyílt napot rendezzenek, valamint könnyebben legyenek mozgósíthatók, ne csak a Kolping Család vállaljon templomi szolgálatot.

A többnyire „önjáró” csoportok szeretetközösségként működnek, élnek a közösségépítés sokszínű eszköztárával (lásd 10. pont). Ezt semmiképpen nem szabad csorbítani, de el kellene érni, hogy széles körben mutatkozzanak be és törekedjenek egymás munkájának megismerésére, illetőleg – alkalmilag összeállva – esetenként szervezzenek közös programokat.

A fentiekkel az *információcsere* kiemelt fontosságára hívtuk fel a figyelmet.

El kell ismerni, hogy a közösségek közötti „átjárás” nehezíti az, hogy Plébániánkon a csoporttevékenységen túl is sok a program, családi és más társadalmi kapcsolatok elvárásainak is eleget kell tenni, és a fővárosban a szabadidő eltöltésének ezer lehetősége csábít. Mindezek ellenére talán előbbre lehetne lépni ezen a téren is, ha a közösségek vezetői képviselőtestületi tagok lennének, vagy meghívottként részt vehetnének a testület ülésein. A pezsgő közösségi élet „elburjánzását” minden bizonnyal segíteni fogja a közösségi terek közeljövőben befejeződő átalakítása, bővítése. Az mindenképpen szükségesnek látszik, hogy minden közösség munkaterve jusson el a többi közösséghez, illetve kerüljön fel a Plébánia honlapjára, hogy a kölcsönös részvétel tervezhető legyen.